

og keder sig i timerne. Det smitter af på lysten til og glæden ved at gå i skole. Det er derfor, lærerne arbejder med differentieret undervisning og forsøger at tage udgangspunkt i den enkelte elevs forudsætninger.

Jeg er sikker på, at lærerne allerede i dag gør et godt stykke arbejde for elever med særlig stærke kompetencer, men det betyder ikke, at arbejdet ikke kan gøres bedre. Et nationalt netværk til at hjælpe lærerne med tilrettelæggelse af undervisningen for de her børn er en fin idé, for selvfølgelig skal arbejdet med differentieret undervisning også komme den her type elever til gode. De har også krav på at møde udfordringer i skolen, og hvis de ikke gør det, risikerer vi, at de og deres forældre søger mod private skoler, der har specialiseret sig i den her type elever, og en sådan udvikling er ikke ønskværdig for nogen parter, hverken for folkeskolen eller for de særlig talentfulde børn.

SF er selvfølgelig for forslaget, for vi vil sikre fortsat mangfoldighed i folkeskolen, hvor alle elever skal udfordres og trives.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Først og fremmest naturligvis en varm tak til ordførerne, som alle har givet deres tilslutning til forslaget i forskelligt toneleje, bevares, og med lidt forskellige vinkler, men en, synes jeg, meget helhjertet tilslutning til forslaget. Det synes jeg er vigtigt, fordi det at arbejde på at sikre, at folkeskolen som en realitet er for alle børn, må være en fælles opgave for Folketinget.

Hvis man vil have en bedre skole, må man jo se på, hvad der giver en bedre skole, og jeg tror, de fleste har en oplevelse af, at bedre skole kommer af bedre undervisning. Jeg synes ikke, det er tiden og stedet til at starte en stor diskussion om, hvad statens test og de statsligt pålagte elevplaner bidrager med, men det er i hvert fald svært for os at se, at de giver bedre undervisning, og vi deler ikke regeringens og forligspartierne oplevelse af, at lærerne ikke kender elevernes faglige standpunkt.

Tværtimod har vi den oplevelse, at hvis man gerne vil have bedre undervisning, skal man styrke lærernes muligheder for at give en bedre undervisning, fordi vi har den konkrete oplevelse, at lærerne faktisk godt ved, hvor eleverne er i deres faglige standpunkt, og gør sig meget uma-

ge med også at orientere sig om elevernes forskellige måder at lære på.

Men jeg tror, det kan være meget vanskeligt, hvis man er lærer i en klasse med ganske mange børn. Selv om gennemsnittet stadig væk ligger på 19-20 elever i klassen, er der ganske mange klasser med både 26 og 28 elever. Det er mange elever, og det er også mange elever, hvis der kun sidder én elev i klassen, som har et særligt talent eller en særlig forudsætning i matematik eller i andre fag, som gør, at læreren udfordres på sin faglighed. Derfor det her meget konkrete forslag, som ikke er abstrakt, som ikke er far-fet-ched, men som faktisk bygger på noget, som vi ved virker, fordi vi har de konkrete gode erfaringer med KVIS-programmet og den måde, det har fungeret på.

Kl. 11.50

Når man ser på, hvor mange der har besøgt KVIS-programmet, også aflagt lange besøg, hvor man må formode, at de faktisk har haft lejlighed til at læse og sætte sig ind i det materiale, der ligger, når man ser på konsulenternes gode erfaringer, og når man ser på den egentlig meget enkle mekanik, der ligger i at have en velfungerende hjemmeside, en redaktør, som sørger for, at den er levende, og konsulenter, som kan forbinde hjemmesidens viden med den konkrete undervisning, så har vi jo en god model. Derfor synes vi også, det er oplagt at bruge denne gode model på de andre børn, som har særlige behov.

Og det er et særligt behov. Som flere ordførere har været inde på, ved vi fra forskellige undersøgelser, at nogle børn med særlige talenter eller forudsætninger ikke får en undervisning, de oplever som motiverende og rigtig. Derfor keder de sig, de bliver urolige, de oplever det som irrelevant. De mister måske i virkeligheden motivationen for at lære. Samtidig er de aldersmæssigt og socialt på niveau med deres klassekammerater, og derfor giver det også begrænset mening at flytte dem til et fagligt miljø, hvor de er på fagligt niveau, men så måske hverken aldersmæssigt eller socialt passer ind.

Derfor synes jeg, det er hensigtsmæssigt, at der har været den her konkrete og positive holdning til forslaget, sådan som det er fremsat. Vi tror, at den begrænsede økonomi, der er lagt til grund, også gør det realisabelt, og vi har bestemt ikke en opfattelse af, at det kræver lovgivning. Hvis man kan gøre det uden lovgivning og inden for en kort tidshorisont, er vi naturligvis meget indstillet på det.